

Publicerad 2010-11-01 20:01 av Erikjohansson

1

Jag tror jag kände närhet av
den flammande solen
Vilket försvagade mitt sinne, skapade mitt
allra svartaste av hjärtan

Min djupaste önskan, är att låta fågeln ut
ur sin bur

Låta den strimla luften i små, små bitar
vilket kunde dölja min kropp
-Jag tror att jag är någon annan

Jag har inget kvar att skydda
Min död är min fars tankar
och mitt liv är min moders mål
Felfritt, gränslöst, hemligt ifrån andra folks
tungor

Jag har svält det giftiga äpplet
Jag väntar på min undergång
Jag skapar min väg, vilket leder till
en ändlös resa- ensam

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erikjohansson med Poeter.se id #14612 innehar upphovsrätten